

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoE/18/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4416206980
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4416206980.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a členiek senátu JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Sone Vackovej v exekučnej veci oprávneného: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C., D. XXXX, zastúpený matkou: B. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C., D. XXXX, právne zastúpená: JUDr. Juraj Štrbák, advokát so sídlom Čadca, F. Kráľa 1504, proti povinnému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX F. XXX/X, o vymożenie zročného výživného za rozhodné obdobie vo výške 1 700 eura a bežného výživného vo výške 16,59 eura mesačne od 01.05.2016 a trov exekúcie, o odvolaní matky oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 20. apríla 2021 pod č.k. 13Er/383/2016-109 v spojení s opravným uznesením zo dňa 15. februára 2022 pod č.k. 13Er/383/2016-139, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie uznesením exekúciu v časti o vymożenie zročného výživného v sume 1 351,68 eura zastavil. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 57 ods. 1 písm. f), § 57 ods. 3, § 58 ods. 1, § 243h ods. 1 veta prvá Exekučného poriadku.

1.1. Uviedol, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 27.04.2016 domáhal voči povinnému vykonania exekúcie na vymożenie zročného výživného vo výške 1 700 eura a bežného výživného vo výške 16,59 eura mesačne od 01.05.2016. Dňa 19.05.2016 súd prvej inštancie poveril vykonaním exekúcie exekútoru JUDr. Martu Kužmovú, exekúcia neskôr prebiehala u jej právneho nástupcu, súdnej exekútorke JUDr. Lucie Ďuricovej. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 09.01.2017 doručil povinný odpoveď na výzvu súdu zo dňa 27.10.2016 a návrh na zastavenie exekúcie, ku ktorému boli priložené potvrdenia banky o vykonaných platbách na účet matky maloletého. V rámci svojho podania zároveň predložil fotokópie vyjadrenia matky maloletého oprávneného, v ktorom uviedla, že podľa stanoviska povinného sa chce neprávom obohatiť prostredníctvom súdneho exekútora. Ďalej uviedla, že otec maloletého nikdy inak neprispel okrem toho, čo posielal posledných šesť rokov aj to nepravidelne a nikdy nie tak ako mal. Na Vianoce, narodeniny, školu alebo lieky nikdy podľa matky maloletého neprispel a preto žiadala aby bola dlžná suma uznaná. Z obsahu súdneho spisu mal súd prvej inštancie preukázané, že povinný - otec maloletého zaplatil zročné výživné vo výške 1 351,68 eura, čo mal preukázané aj potvrdeniami od banky o vykonaných platbách. Otec maloletého vkladal priamo na účet vedený vo E. G., H. B. je matka maloletého a to dňa 05.02.2016 80 eur, dňa 17.02.2016 40 eur, dňa 10.06.2016 80 eur, dňa 11.07.2016 80 eur, dňa 10.08.2016 80 eur, dňa 23.09.2016 80 eur, dňa 26.10.2016 80 eur, dňa 18.11.2016 80 eur, dňa 16.12.2016 80 eur. Zároveň považoval za preukázané, že uhrádzal platby zročného výživného aj na účet súdnej exekútorke, a to konkrétne dňa 07.09.2016 178,78 eura, dňa 06.10.2016 167,70 eura, dňa 08.11.2016 167,20 eura, dňa 07.12.2016 169,00 eura. Vzhľadom k tomu zastavil exekúciu v časti o vymożenie zročného výživného v sume 1 351,68 eura, pretože povinný si svoju povinnosť voči maloletému splnil. Súdna exekútorka JUDr. Lucia Ďuricová

mu oznámila, že na exekútorský úrad nebola prijatá žiadna platba od povinného za celú dobu trvania exekúcie a nie je jej známy ani súčasný stav. Podľa vyjadrenia matky povinného (správne malo byť oprávneného – poznámka odvolacieho súdu) dlžná suma nebola povinným za obdobie 2002 – apríl 2016 uhradená. Bežné výživné od mája doposiaľ v zmysle právoplatných rozsudkov hradí aj keď občas nepravidelne, ale pod hrozbou trestného stíhania vždy všetko doplatil. Ďalej uviedla, že syn síce má 18 rokov, ale navštevuje strednú odbornú školu v Krasne a chodí do 3. ročníka, nie je schopný sa sám živiť. 1.2. Súd prvej inštancie následne dňa 15.02.2022 pod č.k. 13Er/383/2016 vydal opravné uznesenie, ktorým opravil záhlavie uznesenia zo dňa 20.04.2021 pod č.k. 13Er/383/2016-109, v ostatnej časti ostalo uznesenie nezmenené.

2. Matka oprávneného podala proti uzneseniu súdu prvej inštancie v zákonnej lehote odvolanie, navrhujúc napadnuté uznesenie zrušiť. Zastavenie exekúcie považovala za nezákonné. Dôvodila tým, že súd neprávne právne posúdil vec na podklade zlého vyhodnotenia dôkazov. Uviedla, že dlžná vymáhaná suma nebola za obdobie rokov 2002 – 2016 doposiaľ povinným uhradená. Tvrdenia povinného, že platil na účet exekútora sú s poukazom na vyjadrenie súdnej exekútorke JUDr. Lucie Ďuricovej zavádzajúce. Nesúhlasila s tvrdením súdu, že otec si povinnosť voči maloletému splnil. Neuhradil oprávnenej strane nič a ani exekútor neuhradil matke nijakú čiastku. Namietala, že platby uvádzané otcom ako vklady na účet bola úhrada bežného výživného na maloletého povinným v uvedených mesiacoch roka 2016. Zameškané výživné z predošlého obdobia otcom nebolo hradené a už vôbec nie uhradené v celosti, v sume 1 351,68 eura. Súd prvej inštancie podľa jej názoru neskúmal a nepreveroval rozpor v skutkových tvrdeniach povinného na jednej strane a exekútora a oprávnenej strany na druhej strane.

3. Povinný k odvolaniu matky oprávneného podal písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že odvolateľka na podanie odvolania nebola oprávnená, nakoľko ju ku dňu 28. apríla 2021 oprávnený nespĺnomocnil k jeho zastupovaniu. Preto mal za to, že odvolanie bolo podané osobou, ktorá odvolanie nemohla podať. Navyše v dobe podania odvolania bol plnoletý. Navrhol, aby odvolací súd odvolanie matky oprávneného v celom rozsahu zamietol.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 355 ods. 1, § 359 CSP) a zistení, že spíňa náležitosti ustanovenia § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), vec prejednal. Dospel k záveru, že odvolanie matky oprávneného je dôvodné a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom

6. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP, súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

7. Z obsahu spisu vyplýva, že exekučné konanie začalo na návrh doručený súdnej exekútorke JUDr. Marte Kužmovej dňa 03.04.2016. Dňa 27.04.2016 došla súdu prvej inštancie žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Poverením zo dňa 19.05.2016 súd prvej inštancie poveril vykonaním exekúcie súdnu exekútorke JUDr. Martu Kužmovú na základe exekučného titulu, ktorým bol rozsudok Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 23.10.2002 pod č.k. 7Nc 760/02-10, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.12.2002 a podľa vyznačenej pečiatky nadobudol vykonateľnosť dňa 16.08.2002. Súdna exekútorke dňa 10.10.2016 doručila súdu prvej inštancie podanie povinného, v ktorom uviedol svoje stanovisko k veci a priložil potvrdenia o vkladoch a rozsudok Okresného súdu v Čadci sp.zn. 16P/38/2010 zo dňa 30.04.2010 a rozsudok Okresného súdu v Čadci sp.zn. 16P/1/2016 zo dňa 17.02.2016. Dňa 13.10.2016 súdna exekútorke súdu predložila vyjadrenie matky oprávneného k stanovisku povinného spolu s rozhodnutiami a výpismi z účtov. Dňa 09.01.2017 povinný doručil na výzvu súdu svoju odpoveď a návrh na zastavenie exekúcie spolu s výpismi z účtov. Dňa 23.04.2020 sa nástupkyňou pôvodne poverenej súdnej exekútorke stala súdna exekútorke JUDr. Lucia Ďuricová,

ktorá vo svojom podaní uviedla, že na exekútorský úrad nebola za celú dobu prijatá od povinného žiadna platba a nie je jej známy ani súčasný stav. Matka sa podaním doručeným súdu dňa 07.04.2021 vyjadrila, že dlžná suma nebola povinným uhradená. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením v spojení s opravným uznesením tak, že exekúciu v časti o vymoženie zročného výživného v sume 1 351,68 eura zastavil.

8. Podľa § 243h ods. 1 prvá veta Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

9. Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

10. Podľa § 61b ods. 1 Exekučného poriadku (v znení účinnom do 30.06.2016), exekúciu možno vykonať len v rozsahu pohľadávky vyplývajúcej z exekučného titulu, jej príslušenstva a trov exekúcie (§ 57 ods. 3); to neplatí, ak sa exekúcia vykonáva predajom hnutelnej veci, ktorá sa nedá rozdeliť, alebo predajom nehnuteľnosti a povinný nemá dostatok iného majetku, z ktorého by bolo možné uspokojiť pohľadávku oprávneného.

11. Podľa § 61b ods. 2 Exekučného poriadku, exekútor je návrhom na vykonanie exekúcie viazaný a nemôže vykonať exekúciu vo väčšom rozsahu, než navrhuje oprávnený, aj keby bol z exekučného titulu oprávnený uplatňovať viac; to platí aj pre trovy exekúcie.

12. Odvolací súd rozhodujúc o odvolaní matky oprávneného dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné a pre absenciu dôvodov nie je v jeho odôvodnení dostatočne presvedčivé. Súd prvej inštancie bol v zmysle ustanovenia § 61b ods. 2 Exekučného poriadku viazaný návrhom na vykonanie exekúcie. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 03.04.2016 domáhal vykonania exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým bol rozsudok Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 23.10.2002 pod č.k. 7Nc 760/02-10, ktorý mal nadobudnúť právoplatnosť dňa 16.08.2002. Z obsahu spisu vyplýva, že v čase, kedy došiel návrh na vykonanie exekúcie súdnej exekútorke bol tento rozsudok zmenený rozsudkom Okresného súdu v Čadci sp.zn. 16P/38/2010 zo dňa 30.04.2010 a následne rozsudkom Okresného súdu v Čadci sp.zn. 16P/1/2016 zo dňa 17.02.2016. Podľa návrhu na vykonanie exekúcie však oprávnený za exekučný titul označil len rozhodnutie Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 23.10.2002 pod č.k. 7Nc 760/02-10. Vzhľadom k tomu aj vydané poverenie zo dňa 19.05.2016 znelo len na tento exekučný titul. Oprávnený musel mať v čase podania návrhu vedomosť o existencii ďalších nadväzujúcich rozhodnutí, napriek tomu tieto ako exekučný titul neoznačil, ani následne nedoplnil svoj návrh na začatie exekúcie. Exekútor totiž nemôže vykonať exekúciu vo väčšom rozsahu ako navrhuje oprávnený, nakoľko návrhom na vykonanie exekúcie musí byť viazaný. Vzhľadom k tomu súd prvej inštancie mal správne rozhodovať v predmetnej veci o období platnosti len označeného exekučného titulu, teda do času kedy bolo toto rozhodnutie zmenené ďalším rozhodnutím dňa 30.04.2010. V tejto súvislosti pozornosti odvolacieho súdu neušlo, že exekučný titul v predmetnej veci, ktorý bol vydaný dňa 23.10.2002 nadobudol vykonateľnosť podľa vyznačenej pečiatky už dňa 16.08.2002, čo je zjavne nesprávne. Bude preto povinnosťou súdu prvej inštancie zistiť skutočný okamih nadobudnutia vykonateľnosti uvedeného rozhodnutia, resp. exekučného titulu a následne na základe návrhu na vykonanie exekúcie špecifikovať rozhodné obdobie. Z návrhu na začatie exekúcie, ani zo samotného poverenia nie je totiž možné ustáliť obdobie, od kedy sa mal nárok oprávneného vymáhať, keďže tento je formuláciou „za obdobie od roku 2002“ neurčitý. Povinnosť samotná totiž vzniká momentom vykonateľnosti exekučného titulu, ktorá je navyše na exekučnom titule vyznačená nesprávne.

13. Zároveň odvolací súd konštatuje, že hoci boli súdu prvej inštancie predložené výpisy z účtov povinného i matky oprávneného, súd prvej inštancie ďalej nepreveroval, na koho účet boli tieto zasielané, navyše sa pri jednotlivých platbách rôznia texty v poznámke. Nezistoval tiež, či týmito platbami dochádzalo k úhrade bežného výživného alebo výživného zročného. Napriek tvrdeniu súdnej exekútorke JUDr. Lucie Ďuricovej ako nástupkyne po pôvodnej súdnej exekútorke JUDr. Marte Kužmovej, že na exekútorský úrad nebola prijatá žiadna platba od povinného, a doloženým úhradám na účet pôvodnej súdnej exekútorke, súd prvej inštancie tento rozpor nepreveril a nevysvetlil. Za tým účelom si mohol vyžiadať aj exekútorský spis, prípadne vyjadrenie súdnej exekútorke. Rovnako nepreveril rozpory v tvrdeniach povinného, ako aj matky oprávneného, či skutočne došlo k úhrade výživného na jej účet,

a o aké výživné išlo. Na tento účel mohol súd prvej inštancie nariadiť pojednávanie a vypočúť účastníkov konania.

13.1. Na okraj odvolací súd k tvrdeniu povinného, že matka oprávneného nebola osobou oprávnenou na podanie odvolania dodáva, že matka v rozhodnom období, o ktorom súd prvej inštancie rozhodoval, bola oprávnená v mene oprávneného podať odvolanie, keďže tento bol v danom čase maloletý, plnoletosť nadobudol až dňa 18.07.2020.

14. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušil a vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie prihliadať na rozsah návrhu na vykonanie exekúcie, na ktorý bolo zároveň vydané aj poverenie a stanoviť rozhodné obdobie pre vymáhanie pohľadávky na výživnom. Ďalej bude jeho úlohou zistiť, na koho účet boli jednotlivé sumy výživného povinným poukazované a zároveň o aké výživné sa jednalo. Zároveň si vyžiada exekútorový spis a vysporiada sa s tvrdeniami účastníkov konania. Až na základe takto zistených skutočností bude možné vyhodnotiť, či skutočne došlo k úhrade výživného povinným a či je preto možné exekúciu zastaviť (či už v časti alebo v celku). Svoje rozhodnutie zároveň súd prvej inštancie náležite a zrozumiteľne odôvodní.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).